

משך חכמה שמות פרק כח

ודע דכל השבטים צערו לאביהם במכירת יוסף, ויוסף עצמו לא הודיע לאביו, רק יוסף היה ירא מפני החרם. אבל בנימין כיבד לאביו, לכן שרתה שכינה בחלקו. ולכן כשאבד ישפה מבנימין הראה להם השם יתברך גודל מצות כיבוד אב אצל דמא בן נתינה, ודו"ק היטב.

בראשית רבה פרשת ויצא פרשה עא

רחל תפסה פלך שתיקה ועמדו כל בניה בעלי מסטירין, בנימין ישפה יש פה יודע במכירתו של יוסף ואינו מגיד

בראשית פרק מה (ד) ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצר'מה:

בראשית פרק מה פסוק כו ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: ואם תאמר מי התיר להם החרם ששיתפו הקב"ה עמהם? ואיך הגידו לאביהם. אלא יש לומר בנימין הגיד תחילה שלא היה במכירה. (זקנים לבעלי התוס')

דברים פרק ה פסוק טו כבד את אביך ואת אמך כאשר צוה יקוק אלהיך

משך חכמה (שם) עוד יש לפרש הפסוק "כאשר צוה ה'" הנאמר במצות כיבוד אב, דבישראל נוסף על כבוד האבות, שהם מוליכים בניהם להצלחה האמיתית, והם מוסרים המצוות השמעיות והקבלה מדור לדור. לכן בבית שני, כאשר צוה הזדון, והצדוקים החלו להכחיש מסורת אבות, אבד ישפה מבנימין [ירושלמי פאה ריש פרק קמא (וקידושין א, ז)]. דבנימין היה מכבד אביו יותר מכל השבטים, כמו שביארתי בפרשת תצוה.

יומא דף ט עמוד ב

מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים... אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים.

דברים פרק לג פסוק יב לבג'מן אמר יד'ד יקוק י'ש'ן ל'כ'טח עליו ח'פ'ף עליו כל היום ו'בין כ'תפיו ש'כן: רש"י ובין כתפיו שכן - בגובה ארצו היה בית המקדש בנוי

משך חכמה ויקרא פרק טז מפורש בספרי ברכה (סוף פרק יב): מפני מה זכה בנימין שתשרה שכינה בחלקו? לפי שכל השבטים היו במכירתו של יוסף ובנימין לא היה, אמר הקב"ה אם אני אומר לאלו שיבנו בית הבחירה, כשהם מתפללים לפני איני מתמלא עליהם רחמים שלא היו מרחמים על אחיהם, עכ"ל.

הקדמה לספר חפץ חיים

ערכין דף טו עמוד ב תנא דבי רבי ישמעאל: כל המספר לשון הרע - מגדיל עונות כנגד שלש עבירות, עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים

אסתר רבה פרשה ו אין אסתר מגדת מולדתה, מלמד שתפשה שתיקה בעצמה כרחל זקנתה שתפשה פלך שתיקה, עמדו כל גדולי זרעה בשתיקה, רחל תפשה פלך שתיקה ראתה סבלונותיה ביד אחותה ושתיקה, בנימין בנה תפוש בשתיקה תדע שאבנו שהיתה בחשן היתה ישפה לומר יודע היה במכירת יוסף ושותק. ישפה יש פה ושותק, שאול בן בנה (ש"א = שמואל א"י) ואת דבר המלוכה לא הגיד לו, אסתר, אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה.

שמות רבה פרשת תרומה פרשה לד ועשו לי מקדש, אמר הקב"ה לישראל...אתם בנים ואני אביכם שנאמר (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם, ואני אביכם שנאמר (ירמיה לא) כי הייתי לישראל לאב, כבוד לבנים כשהן אצל אביהם וכבוד לאב כשהוא אצל בניו, וכן הוא אומר (משלי יז) עטרת זקנים בני בנים, עשו בית לאב שיבא וישרה אצל בניו לכך נאמר ועשו לי מקדש.

רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק א הלכה א מצות עשה לעשות בית ליי' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות, וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה שנאמר ועשו לי מקדש

ישעיהו פרק נט פסוק ב כי אם עזבתיכם היו מקדלים בינכם לבין אלהיכם

ברכות דף כג עמוד א אמר רבא: הוי קרוב לשמוע דברי חכמים שאם חוטאים מביאים קרבן ועושים תשובה; מתת הכסילים [זבח] - אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים קרבן ואין עושים תשובה

קידושין דף לב עמוד א א"ר יצחק בר שילא א"ר מתנה אמר רב חסדא: האב שמחל על כבודו - כבודו מחול

יבמות דף יג עמוד ב אמר ליה ר"ל לר' יוחנן, איקרי כאן: +דברים י"ד+ לא תתגודדו, לא תעשו אגודות אגודות.

מלאכי פרק ב פסוק י הלא אב אָסד לְכַלְנֵי הַלֹּא אֶל אָסד בְּרָאנֵי מַדוּעַ נִבְגַד אִישׁ בְּאֶחָיו לְסַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ: מצודת ציון נבגד - ענין פשע ומרד: באחיו - ענינו אחוה וקורבה:

בראשית פרק לה פסוק יח ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:

סדר רב עמרם גאון סדר שני וחמישי כי ימינך פשוטה לקבל שבים.

ירושלמי קידושין פרק א דף סא טור ב/ה"ז

עד איכן הוא כיבוד אב ואם אמר להן ולי אתם שואלין לכו שאלו לדמה בן נתינה דמה בן נתינה ראש פטר כולי הוה פעם אחת היתה אמו מסטרתו לפני כולי שלו ונפל קורדקסין שלה מידה והושיט לה כדי שלא תצטער א"ר חזקיה הגוי האשקלוני היה וראש כל פטר כולי היה ואבן שישב עליה אביו לא ישב עליה מימיו וכיון שמת עשה אותה יראה משלו פעם אחת אבדה ישפה של בנימן אמרין מאן דאית ליה טבא דכוותה אמרין דאית לדמה בן נתינה אזלון לגביה ופסקו ליה עימיה במאה דינרין סליק בעא מייתיתא להון ואשכח לאביו דמך ואית דאמרין מפתחא דתיבותא הוה יהיב גוא אצבעיה דאבוה ואית דאמרין ריגליה הוות פשיטה על תיבותא נחת לגביהון אמר לון לא יכילית מיייתיה לכון אמרין דילמא דהוא בעי פריטין טובן אסקיניה למאתי' אסקיניה לאלף כיון דאיתעיר אביו מן שינתיה סלק ואייתיה להון בעו מיתן ליה כד פסקו לה לאחרייא ולא קביל אמר מה אנא מזבנא לכון איקרא דאבהתי בפריטין איני נהנה מכיבוד אבותיי כלום מה פרע לו הקב"ה שכר אמר רבי יוסי בי רבי בון בו בלילה ילדה פרתו אדומה ושקלו לו ישראל משקלה זהב ושקלה אמר רבי שבתי כתיב ומשפט ורב צדקה לא יענה אין הקב"ה משהא מתן שכרן של עושה מצות בגוים